

Merhametlerini İdam Etmisler

— kul mehmet · 12 Nisan 2015

Gece, sabaha doğru ezan ile nura bürünmüştü gerçi gökyüzü her zaman nurluydu, ezan okununca sanki daha nurlu oluyordu. Âlemin sırrına davet vardı, gönlü merhametle okşayan gülümseten, kırgın gönülleri barıştıran suskun sözlere çırpınarak yalnız ıpıssız kalan gönüllere, derman olan ezan ve Rahmana secde ile teslimiyetle, özgürlüğe çağrı vardı, ezan ile göz yüzünde dağıtılırken nasibini alanlara sürur(sevinç) dağıtıyordu.

Can denilen gönül kuşu ile huşu içinde sabah namazını kıldıktan sonra, odun ateşinde demlenen çayı aldı, kırık dökük olmayan masasının başına geçti, ufak ufak yudumlamaya başladı. İçinden

--Çok şükür yarabbim.

Dedikten sonra, eline Kuranı kerimi alarak okumaya başladı. Okuduktan sonra duasını yaptı, soğuyan çayından bir yudum daha aldı. Bir anda tevekkül 'süz şükür 'süz geçen günleri aklına geldi, gözünden iki damla soğuk yaş masaya damladı. Birden yürekten irkilerek

-Suphanallah dedi.

Bardağında biten çayı doldurduktan dışarıda gelen kalabalık insanların sesi ile irkildi, pencerenin perdesini kaldırarak dışarıya baktı. Karşı apartmanın kapısı önünde, hararetli tartışarak gönüllerinde taht kurmuş oturan, şeytanın yardımı ile bir birlerini döven iki insanı ve seyirci kalan kalabalığı gördü. Onca kalabalık olan insanlar, sadece kavgayı seyir ediyor kendi aralarında neler olup bittiğini anlamaya çalışırken, onları ayırmanın telaşına düşüyorlardı.

Allah ile olmayanın, hür ve aklının salim sağlamda olamayacağını, şeytanın musallat edeceği gerçeğini görünce hemen sokağa fırladı, kavga edenler karşı komşu Ramazan bey ve Nusret amca idi, ellerinde sopalarla birbirlerine saldırarak kavga ediyorlardı. Ya Allah bismillah diyerek araya girdi, Avazı çıktığı kadar.

-Allahu Ekber.

Diyerek bağırdı. Kalabalık ve kavga eden Ramazan Bey ve Nusret amca bu nara karşısında oldukları yerde çivilenerek kaldılar. Şaşkın ve hayret içinde kalan Yusuf

-Ey komşularım, neden kavga ediyorsunuz? Ey kalabalık komşularım, neden müdahale ederek ayırmıyorsunuz komşularınızı?

Ses yoktu, herkes Yusuf'a bakıyordu. Yusuf

-Neden kavga ederek, gönüllerinizi kırıyorsunuz ey komşularım? Allah ile Resul ile iman ile İhlas ile olsaydınız, Allah ve Resulünün komşu hakkındaki söylediklerini hatırlar hayâ ederiniz. Zulmü, neden kendinize reva görüyorsunuz?

Herkes, utanarak başını öne eğdi. Kavga edenlerin elindeki sopalar yere düştü. Tingirtısı sokağı kapladı.

-Bu derbeder halinize bakın duyun, bülbüller ağlıyor, neden içimizde yoktur tevekkül, bir anlık ok ile hayatına son verilen bu hayatı canı, kavga ile geçirmenin pişmanlığını yaşayacağınız o mezarda neden o mezarı nur ile gülümseme ile birbirinizi severek doldurmuyoruz, bana söyley misiniz canım komşularım? Bakın kâinata kimin için yaratıldı? Siz kavga edenler yarın elinizde alınacak olan dünya malı peşinde koşanlar için mi, gönülleri gülümsetmek için mi?

Ses yoktu hiç kimsede. Kirpikleri ıslatan bu konuşma, herkesi yüreğinden vurmuştu. Nusret Amca'nın yanına yaklaştı, öne eğik başını eli ile kaldırarak.

-Söyley misiniz, şu anda başını secde ile rahmanın huzurunda eğik olması gerekirken, neden böylesine bir günaha ve şeytana uyarak eğiyorsunuz? Söyle Nusret amca, derdiniz nedir söyley misin?

Uzun süre sessiz kalan Nusret amca, titreyen mahcup sesi ile.

-Şey... Evladım, pek önemli değil de...

-Nusret amca, ben gelmesem kim bilir neler olacaktı, nasıl önemli değil diyorsun?

-Şey evladım, komşum Ramazan evde çok gürültü yapıyor, çocukları yaramaz, sabahın erken saatinde ağlayarak bizi rahatsız ediyor.

Bu sözden sonra kalabalıkta homurdanmalar başladı.

-Evet, çok halı ramazan amca, bizlerde rahatsız oluyoruz.

-Evet haklı.

-Dün sabah eşim işe uğurlarken ta dördüncü kata kadar geliyordu bağırırları.

-Yok, yok komşu, bunlar komşularına hiç saygısı yok ayrıca çocuklarına terbiyede vermiyorlar.

Yusuf

-Komşularım canlarım, hep bir ağızdan konuşmayalım, Birde Ramazan kardeşimize soralım.

Ramazan gözlerinde akan yaşları sildikten sonra.

-Komşularım buraya taşınalı bir ay oldu, hiç kapımı çalanınız oldu mu? Hayır, söyler misiniz? Bu dünyada sağlıktan daha güzel ne vardır?

Kalabalık sustu. Kimisi

-Şimdi ne alakası var?

-Saçmalamaya başladı, hem daha yeni geldiniz müsait olunca bir gün gelirdik.

-Yok, yok komşu herhâlde evine giderken hoş geldin diye elimiz dolu gitmedik o nedenle mi?

Yusuf

-Devam et ramazan kardeşim

-Buyurun evime gelin size durumu izah edeyim.

Homurdanmalar başlayınca Yusuf

-Haydi, komşular boş konuşmayın da buyurun Ramazan kardeşimin evine gidelim ve kavganın sebebini öğrenelim ve buna bir son verelim.

Hep birlikte odaya girdiler. Ramazan

-Buyurun arka odada yatan hasta lösemili her ağrısında feryat ederek sizi rahatsız eden kızımın yanına geçelim.

Odadaki kalabalık bir” hasta lösemili her ağrısında feryat ederek sizi rahatsız eden kızımın “ anda bu sözü duydukları anda buza kesildi. Herkes zemheri ayazında dışarıda kalmış gibi donmuş kalmıştı.

-Baş dönmesi kalbine giren sancılarla yavrum sizi rahatsız ediyor biliyorum, âmâ elimden ne gelir, maddi durumum da yok... Bu nedenle bu değiştirdiğim beşinci evim... Söyleyin en yapayım.

Gözlerinde akan yaşlar ile yere yığılan Ramazanı, Yusuf kucaklayarak kanepenin üzerine oturttu. Komşuların gözlerinde yaş mahcup dut yemiş bülbül gibi susmuş başları önde içeride yatan saçları

acıların kederi ile dağınık, acının korkusu ile yatan altı yaşlarındaki kız çocuğuna bakmaktan utanmanın pişmanlığını yaşıyordu. Yusuf birden.

-Eyvah size eyvah bana, haydi okuyorum il dışında bugün geldim ben bekârım diye gidemedim ya sizler ya sizler ya sizler ne oldu bir aydır yeni taşınan komşuya ziyarete gelmiyor, hallerini sormadan...

Gözlerinde akan gözyaşı ve hıçkırık ve kız çocuğunun acıklı hali konuşmasına izin vermedi. Kalktı kız çocuğunun yattığı odaya doğru yürüdü, vücudunda yaralar vardı, gönlüne bunu bilememenin küslüğü ile içinde kızarak yanına yaklaştı. Kız çocuğu kendisine yaklaşan Yusuf'u görünce gülümsedi. Gözlerinde damlayan yaşlar o anda çağlayan ırmağa döndü. Yaklaştı yanına oturdu, gözlerindeki yaşları silerek.

-Senin adın nedir güzel kızım.

Kız çocuğu gülümseyerek

-Nilüfer amcacığım, hem sen neden ağlıyorsun? Şeninde mi, benim gibi ağrıların var amca. Benim kalbime her sabah ağrı giriyor biliyor musun amca.

Odada buluna tüm komşuların dizlerindeki derman ve bağ çözülerek, yere diz çökerek yığılmalarına sebep oldu. Yusuf

-Yok, kızım, biraz önce yüzümü yıkadım onda yaşlı kalmıştır.

-Hem biliyor musun amca, babamda bazen yanına gelirken ağlıyor, gözlerim kapalı ama uyumuyorum hep görüyorum o damı yanıma gelirken yüzünü yıkıyor?

Hıçkırıklara boğulan Yusuf

-E...Ev... Evet, kızım, babalar yüzlerini bazen yıkar çocuklarının yanına gelirken, bazıları da benim gibi gözyaşı ile yıkar.

-Neden ama sizin evde su akıyor mu amca, bizde su var amca, sen bundan sonra gel elini yüzünü bizde yıka ağlama. Ben seni çok sevdim neden mi?

-N...Neden?

-Çünkü şimdiye kadar yanıma anne ve babamdan başkası gelmemişti de ondan ya...

Yusuf sınıksız hıçkırıkların eşliğinde Nilüfere sarılarak ağlamaya devam etti. Sanki yarasına peygamber

çiçeği sarılmış onun kokusunu ciğerlerine çekiyordu. Komşular şu anda şafağın karanlığında merhamet'lerini idam etmiş, merhametsiz kalmış gibi mahcup gözlerinde yaşlar ile sessizce konuşulanları dinliyorlardı. Biraz önce kavga anında yüreklerindeki hırs alevi sönmüş Nilüfer ve ramazanın perişan halini ve onlara yardım etmemenin hallerini soramamanın ateşi ile yürekleri kor alev yanıyordu. Şeytana uyararak kavgayı ayırmamanın seyirci kalmanın eyvah'ı sarmış yakıyordu sessiz sessiz.

Yürekten tövbe ederek hallerini yüce Rahmana içlerinde arz ederken, Nusret amca Komşusu Ramazanın eline abanarak öpmeye çalışırken, Ramazan müdahale etti. Nusret amca

-Evladım kusuruma bakma, hakkını helal et bağışla beni ne olursun, şeytana uydum...

Ramazan

-Esağfurullah amca, bak ismini daha bilmiyorum...

-Nusret evladım Nusret.

Başları önlerinde eğik olan komşular başlarını kaldırarak hep bir ağızda mahcup bir ses ile

-Bizleri de bağışla...

-Esağfurullah, bağışlamak Allah'a mahsus, ben kırgınlığımı unuttum bilene.

Nilüfer babasına bağırarak

-Babacığım babacığım, bu amcanın evinde su yokmuş

Sözünü bitirmeden öksürük ile ağzında gelen kan ile nilüfer son nefesini, Yusuf'un kucağında gülümseyerek Allah'a teslim etti. Yusuf

- İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi Raciûn diyerek, hıçkırıklarla devam etti ve tabi komşularda... Nilüfer hayata gözlerini yumarken oda içinde bulunanlar şafağın karanlığında vicdan ve merhametini idam edenlerin yüreğinde, merhamet yeniden yaşamaya başlıyordu.

Mehmet Aluç

Selam ve dua ile..